

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

FM2023/106
18. april 2023
Adam Kristensen

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan man kan udvikle sælskind produktion, samt hvilke handlemåder og hvad kan man gøre for at sælskindsindhandling i fremtiden kan være høj i hele landet.

(Medlem af Inatsisartut Lars Poulsen, Siumut)

Ordførerindlæg:

Sælskind har igennem mange generationer været vigtig i Inuits liv, og vi må sige at den ligeledes er vigtig del af vores historie. Den bruges som tøj, telt, kajakskind, umiaqskind og meget, meget mere. Hos Inuit Ataqatigiit er vi opmærksomme på, at dem der står for modtagelse af sælskind, skal have gode vilkår, idet disse er grundstenen i Great Greenlands fortsatte eksistens.

Sælskind er uundværligt indtægtsgrundlag i vores land, og især i yderdistrikterne hvor man kun kan indhandle sælskind, gør dem der står for modtagelse af sælskind en stor indsats for at kunne gøre en god vurdering af sælskind for Great Greenland. Derfor er det vigtigt at man foretager sig håndgribeligt, såfremt vilkårene for dem der modtager sælskind skal forbedres.

Vi ved at dem der modtager sælskind ikke bliver betalt straks, eller slet ikke modtager løn. Sådanne vilkår skaber dårlige forhold, hvor man venter helt op til seks måneder. Ligeledes ved vi, at sælskind ikke kan sendes hurtigt til Great Greenland, dette sker især i islægsområderne.

Som følge af, at man benytter sig af meget små frysere, er der mange indhandlingsstop, som så går ud over fangernes økonomi og indtægter, ligesom Great Greenland også mister skind som de ellers kunne købe. Sådanne forhold må og skal ændres. Tiden er inde til, at Great Greenland løbende skal modtage sælskind året rundt.

Det ville være positivt, såfremt man på steder med størst behov stiller større frysere til rådighed, men sådan et initiativ kræver penge, hvorfor man gennem en prioritering sikrer en løbende indhandling af sælskind.

Selvstyret har mange konsulenter, ligesom kommunerne også har erhvervskonsulenter. Problemer med produktion af sælskind er velkendte, så

INUIT ATAQATIGIIT

INATSISARTUNI

derfor undrer det mig hvorfor vi ikke beordrer disse mange konsulenter til at arbejde, i stedet for at sidde på deres lune kontorstole. Folkevalgte kan i samarbejde med Great Greenland komme med løsningsforslag. Det har folk der lever af sælskind og samfundet brug for.

For at sikre en mere kontinuerlig indhandling af sælskind, kan vi henstille til at følgende bliver spurgt; at man kunne spørge om KNI Pilersuisoq ikke ønsker at forsøge at genoptage indhandlingen? Som det andet kunne man spørge kommunerne om de ikke kan modtage sælskind, altså den praktiske del og ikke den forretningsmæssige del?

Man sender bearbejdede sælskind om sommeren via skib. Et af de største problemer er, at der ikke er andre muligheder om vinteren, man har kun helikopteren som en mulighed, men denne mulighed bliver kun benyttet i meget begrænset omfang på grund af at muligheden er alt for dyr. Hvis man kunne finde på andre løsninger, såsom Mamaq-fragt som også indbefatter bygder, så kunne det måske lette indhandlingen.

Inatsisartut har igennem flere år drøftet sælskindsindhandlingen. Inuit Ataqatigiit ønsker at invitere Inatsisartut til samarbejde omkring indhandling af sælskind; lad os inddrage alle implicerede fra Inatsisartuts talerstol, idet vi ikke vil opnå ret meget ved snak alene, vi må smøge ærmerne og komme i gang.